

C O N T I N U Ì T A T

Paraules llegides el dia 18 d'octubre de 1953 en l'acte d'apertura del Curs de Gramàtica Valenciana de "Lo Rat- Penat".

Una vegada més, bons amics que m'escolteu, una vegada més fem l'apertura dels Cursos de Gramàtica Valenciana. ^{supra. f.} I en dir "una vegada més" ja voldreu entendre el sentit de continuïtat que tenen aquestes tres senzilles paraules; però que inclouen una transcendència tota important ací a València on ha estat possible la creació de la frase : "arrancada de cavall i parada de burro" com a manifestació d'una de les característiques racials del nostre poble, faceta de la ~~na~~ idiosincràcia de la nostra gent.

En efecte; no cal remontar-nos en el temps, no cal fer ninguna investigació per a trobar exemples en la curta historia del redreçament de la cultura nostrada en general, i de la repressa de la cultura lingüística, en particular, per a trobar multitud d'iniciatives d'activitats dedicades a cultivar l'elevació de la llengua popular a una dignificació d'utilitat i d'eficàcia. Totes les institucions d'aquest tipus tenen a València alguna cosa d'heroisme. D'heroisme i encara de martiri, sinó cruent perquè no ha hagut vessament de sang, martiri incruent que és el que es produïx quan hi ha un inútil vessament d'espiritualitat.

Herois i màrtirs en el segle passat i en el present els fundadors de setmanaris on amb la rialla als llavis feia acte de presència ^{llengua} el valencià del carrer. Herois i màrtirs els creadors i sostenedors de revistes on es cultivava el conte i la novel·la curta. Herois i màrtirs els creadors d'editorials on es publicaven obres en prosa i en vers. Herois i màrtirs els fundadors de publicacions dedicades al teatre. Herois i màrtirs els professors de les primeres càtedres de "llengua Valenciana; els autors de les primeres gramàtiques, els compiladors dels primers diccionaris...

Qui comença, senyors, una obra transcendent sense exemples anteriors i cau, no obstant la seua virtut, no obstant la seua força, siga per causes propies o per causes alienes, és un heroi i és un màrtir. I tots ells, deixeu-m'ho dir, són els protomartirs de la nostra cultura lingüística.

Mireu com nosaltres, doncs, en dir : " Una vegada més fem l'apertura dels Cursos de Gramàtica Valenciana " ens havem despullat, gloriosament, dels títols d'herois i de màrtirs. Ens havem despullat d'aqueixos títols d'una manera digna. Sembla una paradoxa això de tindre la glòria de no ser màrtirs i herois, aquestes dues gloriosíssimes positures històriques que qualsevol valencià conscient de la seua terra voldria per a la seua biografia.

I és que la continuïtat, que és represa d'activitats anteriors i és millorament de mètodes de treball té una altra substància; la substància de la santedat. La Santa Continuïtat deia Xenius a la labor que no descansa. I Kierkegaard sentenciava: " Aquell que en un moment donat pot entusiasmar-se però no resulta capaç de persistir i continuar, és un diletant, un esteta; aquell que continua, però rutinàriament, mecànicament, sense entusiasme, és un vulgar, un filistí; aquell, però, que sap continuar amb l'entusiasme renovellat cada dia, aquell en què la monotonia de la tasca no apaga el foc de la inspiració, aquest és un home ".

Nosaltres, en continuar els Cursos de Gramàtica Valenciana, aspirem a merèixer aquest darrer títol de tipus moral que ens explica el filòsof danés. Volem ser homes. I voldríem trobar ~~homs~~ homes que ens ajudaren a persistir per a què la nostra labor obtinga el fruit que ens proposem que és el de posar el llenguatge del carrer, net de torpituds, en ocasió de servir la literatura, la ciència, la filosofia, la Vida, enfi, valencianes, a profit del mateix poble que parla la nostra llengua.

Continuïtat. La Santa Continuïtat... Una vegada més fem, senyors i amics, l'apertura dels Cursos de Gramàtica Valenciana del Rat-Penat.

Carles Schiader